

[Trafikministeren]

budsmaterialet. Det er ikke så mærkeligt, da det, som jeg har forklaret i mit svar af 20. november 1989 på fru Margrete Aukens spørgsmål nr. S 184, ikke er afgørende. Der er ikke nogen binding på det punkt, før kontrakt om broens bygning bliver indgået. Det skete den 26. juni 1989, men allerede i marts måned var de nævnte partier og Folketingets Udvalg om Offentlige Arbejder blevet informeret om, at vejdragerne ville blive monteret før ibrugtagning af jernbaneforbindelsen.

Som ofte sagt er det sikkerhedsmæssige årsager, der primært har motiveret den valgte fremgangsmåde. Dette har alle interesserede sikkert fundet umiddelbart forståeligt.

Margrete Auken (SF):

Det er ikke så rart, når ens svar er skrevet, inden man har været igennem en debat. Jeg tror, det må være gået op for ministeren under det foregående spørgsmål, at det ikke var helt så selvfølgelig, at det allerede i udbudsbetingelserne var fastlagt, at vejdragerne skulle være monteret.

Lad os lige repetere ganske kort: Ifølge loven bygges broen etapevis, og det er betonbroen, der kan bygges etapevis. Da ministeren præsenterer sagen for forligspartierne i februar og for Folketingets Udvalg om Offentlige Arbejder i marts, står der stadig væk, at broen får en etapevis udformning, men at man – og det var det indtryk, som Socialdemokraterne havde fået – i den sene vurdering havde afgjort, at vejdragerne skulle være monteret inden.

Mig bekendt har forligspartierne ikke haft adgang til at se udbudsmaterialet og har af samme grund heller ikke haft adgang til at kommentere, om de var tilfreds med det. Mig bekendt har ingen andre end de udbudsgivende virksomheder og direktionen kendskab til udbudsmaterialet. Jeg kunne forstå, at bestyrelsen heller ikke havde det.

Jeg vil gerne have ministeren til at bekræfte, at ikke mindst Socialdemokratiet har accepteret at være blevet taget ved næsen. Det må vi andre også finde os i indimellem, for sådan kan det gå én. Det, man ikke behøver at acceptere, er at blive trukket af sted ved den, for så får man ikke andet end en lang næse. Det ville være ganske interessant at høre, om der er kommet nogle solide hæle ind over for den fortsatte trækken rundt ved næsen, eller om forligsparti-

erne har sagt, at de nu må have en anden slags snor i det.

Jeg vil gerne bede ministeren love os, at den fremtidige information bliver givet til Folketinget og ikke til en konstruktion, der hedder forligspartierne, og som ifølge grundloven vistnok ikke findes, således at vi ikke fremover skal have spørgsmål hver eneste onsdag om, hvad ministeren måtte have informeret forligspartierne om.

Trafikministeren (Knud Østergaard):

Jeg mener, at der er fuld overensstemmelse mellem Socialdemokratiet og mig, når jeg siger, at alle de oplysninger, man måtte ønske, vil man få. Det er til det formål, at forligspartierne holder disse jævnlige møder.

Jeg vil gerne i den sammenhæng sige, at selvfølgelig fritager det ikke mig for hverken over for Trafikudvalget eller Folketinget at besvare de relevante spørgsmål, man måtte stille, men det ville være forkert af mig, hvis de partier, som har taget ansvaret for denne store økonomiske handling og denne store byggeopgave, ikke jævnlig blev underrettet om, hvor langt man er kommet. Dertil kommer som sagt underretningen af Folketinget og Trafikudvalget, som jeg selvfølgelig til enhver tid vil stille al den viden, som vi kan mobilisere, til rådighed for.

J. K. Hansen (S):

Da Socialdemokratiet er nævnt indtil flere gange i denne spørgerunde, og da jeg ikke kan tillade mig at gå ind i en diskussion i spørgetiden, beder jeg ministeren om at bekræfte, at det udbudsmateriale, der ligger om vestbroen, ikke har været forelagt hverken Socialdemokratiet eller de andre forligspartier, og at det først på et senere tidspunkt efter udbudets vedtagelse blev vedtaget, at tværdragerne for vejbroen skulle lægges på plads, inden jernbanedelen tages i brug.

Leif Hermann (SF):

Jeg forstår, at ministeren erkender, at han har en eller anden åbenbart noget ubestemt informationspligt over for Folketinget. Da jeg har forstået, at der ikke er givet instruktioner til bestyrelsen, vil jeg gerne spørge ministeren, om det er således, at det faktisk er op til Storebæltsbestyrelsens frie skøn, hvornår den skal oplyse ministeren om, at forudsætningerne for anlægsloven er ved at skride.